

ten henvises til at gøre sin ret gældende ved almindelig rettergang.

Ifølge § 644 kan fogedretten bestemme, at rekvisitenten som betingelse for forbudets nedlæggelse skal stille sikkerhed for den skade og ulempe, som kan påføres rekvisitus ved forbudet.

Herudover gælder der et proportionalitetsprincip i forbindelse med nedlæggelse af fogedforbud. Det fremgår således af § 643, stk. 1, at forbud ikke kan nedlægges, når det skønnes, at lovens almindelige regler om straf og erstatning og eventuelt en sikkerhed tilbudt af rekvisitus yder rekvisitenten tilstrækkelig værn. Ifølge § 643, stk. 2, kan fogedretten desuden nægte at nedlægge forbud, såfremt det vil påføre rekvisitus skade eller ulempe, der står i åbenbart misforhold til rekvisitens interesse i forbudets nedlæggelse.

Det er forudsat i forarbejderne til § 642, at rekvisitenten har en temmelig vid adgang til at føre bevis for, at betingelserne for nedlæggelse af fogedforbud er opfyldt. Således kan der føres bevis såvel i form af parts- og vidneforklaringer som i form af dokumentbevis. Ensidigt indhentede erklæringer tillades også i et vist omfang, hvorimod foretagelse af syn og skøn kun sjældent kommer på tale. Omvendt er det kun de beviser, der kan tjene til bedømmelsen af, om de i § 642 opstillede betingelser er opfyldt, der kan tillades ført. Dette følger af reglen i § 647, stk. 1, hvorefter fogedretten kan afskære en bevisførelse, som findes uforenelig med forretningens fremme, og af den almindelige regel i retsplejelovens § 341, hvorefter bevisførelse, der skønnes at være uden betydning for sagen, ikke kan finde sted.

I tilfælde, hvor en rettighedshaver forsøger at stoppe en pirats ulovlige kopiering eller salg af edb-programmer, vil det være naturligt, at rettighedshaveren (rekvisitenten) ved sin bevisførelse for at piraten (rekvisitus) vil foretage de handlinger, som søges forbudt, jf. § 642, nr. 2, søger at belyse omfanget af tidligere lignende krænkelse fra rekvisitus side. Erkender rekvisitus tidligere at have foretaget ulovlig kopiering, er der ikke grundlag for at søge det nærmere omfang fastlagt under fogedforbudssagen, idet en sådan bevisførelse ikke er nødvendig for at bedømme, om betingelsen i § 642, nr. 2, er opfyldt.

Udvalget fremhæver i betænkningen, side 35, at rekvisitus i langt de fleste sager om ulovlig fremstilling og salg af edb-programmer eller cd'er erkender at have foretaget de krænkelse, der danner baggrund for fogedforbudssagen, hvorefter fogeden kan fastslå, at betingelserne i § 642 er opfyldt uden at foretage yderligere undersøgelser.

Selvom der er grundlag for at tillade nærmere bevisførelse for krænkelse, der er foretaget forud for forbudsforretningen, kan rekvisitus ikke tvinges til at medvirke hertil. Rekvisitus har hverken pligt til at afgive forklaring eller til at fremlægge regnskaber eller andre dokumenter. Efter § 646, stk. 2, 1. pkt., jf. § 344, kan rekvisitus undlade af at medvirke til sagens oplysning dog tillægges processuel skadevirkning i relation til beviset for, om betingelserne for at nedlægge fogedforbud er opfyldt.

I henhold til § 646, stk. 2, 1. pkt., jf. 493, stk. 1, 1. pkt., skal fogedretten så vidt muligt underrette rekvisitus om tid og sted for forretningen. Underretning kan dog undlades, hvis fogedretten finder dette ubetænkeligt, eller hvis det må antages, at muligheden for at gennemføre et fogedforbud ellers vil blive væsentligt forringet, jf. § 646, stk. 2, 1. pkt. I praksis anvendes denne mulighed ofte af fogedretten.

Når et forbud er nedlagt, yder fogedretten i henhold til § 645, stk. 1, efter anmodning rekvisitenten bistand til forbudets opretholdelse, herunder ved at hindre, at et forbud overtrædes, og ved at tilintetgøre, hvad der er foretaget i strid med forbudet. Fogedretten kan også foretage beslaglæggelse af rørligt gods, såfremt det anvendes eller har været anvendt ved overtrædelse af forbudet, eller såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det vil blive anvendt til sådant formål, jf. § 645, stk. 2. Det følger af forarbejderne til § 645, at de retsskridt, som kan iværksættes for at hindre overtrædelseshandlinger, må være hjemlet i det nedlagte forbud, idet fogedrettens bistand i modsat fald vil få karakter af en genoptagelse af fogedforbudssagen. I øvrigt gælder proportionalitetsprincippet også for så vidt angår fogedens bistand til forbudets opretholdelse.

Udvalget anfører i betænkningen, side 36, at beslaglæggelsen i praksis ofte sker således, at rekvisitus frivilligt udleverer ulovlige disketter, cd-rom'er eller cd'er til rekvisitenten.

I henhold til § 646, stk. 2, 2. pkt., jf. § 497 og § 498, kan fogedretten i forbindelse med bistanden til forbudets opretholdelse pålægge rekvisitus at afgive forklaring og undersøge hans husrum, gemmer og person. Politiet yder efter anmodning fogedretten bistand hertil.

Som nævnt tager reglerne om fogedforbud alene sigte på at hindre fremtidige krænkelse. Reglerne kan dog i et vist omfang også tjene til sikring af bevis for omfanget af de aktuelle krænkelse.

I forbindelse med fogedforbud mod salg af ulovlige edb-programmer, ulovlige cd'er eller ulovligt mærkede produkter mv. vil der i reglen være grundlag for, at